

ואם תאמר שעבודה זו היא לחנם
- מימים ראשונים הקדמונים
ידעו בה חכמה. בזמן שהשמש
מאיר, טרם שיצא, אותו הממנה
המפקד על השמש יוצא,
והאותיות הקדושות של השם
העליון רשומות על ראשו (של
השמש), ובכח אותן האותיות פותח
את כל חלונות השמים, ומכה
בהם ועובר. ואותו ממנה נכנס
לתוך אותו הזוהר שמאיר סביב
השמש, ושם נמצא, עד שיוצא
השמש ומתפשט בעולם.

ואותו הממנה מפקד על הזוהב
ועל מרגליות אדמות, והם
עובדים אל אותו הדיוקן של שם,
ובנקודות וסימנים שירשו
מהראשונים מימים קדמונים,
הולכים ויודעים נקודות השמש
למצא מקומות של זהב
ומרגליות. אמר רבי יוסי, עד כמה
יהיו עבודות רבות אלו בעולם,
שהרי שקר אין לו עמודים
לתמיכה?

פתח אחר (רבי חייא) ואמר, (משלי יב)
שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה
לשון שקר. בא וראה, אלו כל בני
העולם היו עובדים לשקר - היה
כף, אבל האור הזה והזוהר שמאיר
ודאי הוא אמת. כוכבי רום הרקיע
הם אמת. אם בטפשותם וחסרון
דעתם הם אומרים וקוראים להם
אלוה, לא צריך הקדוש ברוך הוא
לכלות את מעשי ידיו מהעולם.
אבל לעתיד לבא לא יכלו
הכוכבים והאורות של העולם.
אבל מי יתפלה? אותם שעובדים
להם.

והפסוק הזה הוא כף. שפת אמת
תכון לעד - אלו ישראל, שהם
שפת אמת, (דברים ו) ה' אלהינו ה'
אחד. והפל הוא אמת וסוד
האמת, ומסימים, ה' אלהיכם
אמת. וזוהי שפת אמת תכון לעד.

ואי תימא פולחנא דא למגנא הוא. מיומין
עתיקין קדמאין, חכמתא ידעו ביה.
בזמנא דשמשא נהיר, עד לא יפוק, ההוא
ממנא דפקיד על שמשא, נפיק, ואתוון
קדישין דשמא עלאה קדישא רשימן על
רישיה, (השמשא) ובחילא דאינון אתוון, פתח
לכל פוי שמא ובטש בהו, ועבר. וההוא
ממנא עאל גו ההוא זהרא דנהיר סחרניה
דשמשא, ותמן שכית, עד דנפק שמשא,
ואתפשט בעלמא.

וההוא ממנא, איהו פקידא, על דהבא, ועל
מרגלן סומקן. ואינון פלחין לההוא
דיוקנא דתמן, ובנקודין וסימנין דירתו
מקדמאי מיומין עתיקין, אזלי וידעי נקודין
דשמשא, למשפח אתרין דדהבא ומרגלן,
אמר רבי יוסי, עד כמה יהון פולחנין סגיאין
אלין בעלמא, דהא שקרא לית ליה קיימין
לקיימא.

פתח אידך (ס"א רבי חייא) ואמר, (משלי יב) שפת אמת
תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. תא
חזי, אלו כל בני עלמא הו פלחין לשקרא,
הוה הכי, אבל האי נהורא וזהרא דנהיר, ודאי
קשוט איהו. ככבי רומא דרקיעא קשוט
אינון. אי בטפשו וחסרונא דדעתא דלהון,
אינון אמרי וקראן להו אלהא, לא בעי קדשא
ברין הוא לשיצאה עובדוי מעלמא. אבל
לזמנא דאתי לא ישתצון ככביא ונהורין
דעלמא. אבל מאן ישתצוי. אינון דפלחו לון.
וקרא דא הכי הוא. שפת אמת תכון לעד,
אלין ישראל, דאינון שפת אמת. (דברים ו)
י' אלהינו י' אחד. וכלא איהו אמת, ורזא
דאמת, ומסימי י' אלהיכם אמת. ודא איהו
שפת אמת תכון לעד.